

„Дойче веле”

Бежанците - добре дошли за руската пропаганда

Коментар на руския публицист Игор Айдман

Руската пропаганда умело инструментализира европейския проблем с бежанците: в страната се разгръща мощна информационна кампания, която цели да внуши, че заради притока на мюсюлмански бежанци Европа едва ли не загива.

Неотдавна общувах със стар познат от Москва. Оказа се, че междуременно и той се е превърнал в типичен представител на путиновото "морално мнозинство": православен патриот и ксенофоб, ненавиждащ "разложения Запад". Започна да ме пита за живота в Германия и по какво той се отличавал от московския. Дадох му първия пример, който ми хрумна: "В Германия никога не ме е спирала полиция за проверка на документите". А той отвърна: "Че то и в Москва полицията спира само "клиновете" (така в Русия наричат пришълците от Кавказкия регион и Средна Азия).

"Тогава и аз съм клин", казах от братска солидарност с представителите на южните републики, но и заради моя неарийски произход. "Значи бъркат, че не те спират", мрачно резюмира моят познат.

Вътрешни и външни "клинове"

Подобно на този човек, мнозина руснаци отдавна са се примирили с диктатурата, с полицейщината и с могъществото на силовите структури, защото са убедени, че тази система ги защитава от всякакви вътрешни и външни "клинове", тоест, брани ги от опасните "други". Тези "клинове" са различни в зависимост от ситуацията, но основно става дума за представители на национални и сексуални малцинства, както и на определени чужди държави.

Днес в Русия се разгръща мощна информационна кампания, която цели да внуши, че в резултат от "нашествието" на мюсюлмански бежанци Европа едва ли не загива. Няма спор, че проблемът с бежанците е реален. И той се изостри още повече след събитията в Кьолн. Но този проблем е интересен за руските държавни медии преди всичко като аргумент в проправителствената им пропаганда. Основното послание на руските медии звучи горе-долу така: "Европейските демокрации не са в състояние да защитят населението си от прииждащите враждебно настроени чужденци. Докато нашият авторитарен и твърд режим може! Затова трябва да му благодарим и всячески да го подкрепяме!".

Тази пропаганда е много ефикасна и среща масова подкрепа сред руснаците. Неслучайно проблемът с "нашествието на бежанците" се превърна в главна европейска тема за пропутиновите медии. Някои от тях открито хвалят крайнодесните германски "борци" срещу имиграцията, които се противопоставят на "наивната и простидушна" толерантност на госпожа Меркел. А германските десни екстремисти им връщат жеста и величавят Путин като идеал за консервативен държавник.

В Кьолн не бива, а в Грозни може?

Руската идеологическа пропаганда прониква и извън пределите на Русия, влива се в световната дясноконсервативна вълна и така ѝ придава съвсем нови измерения. Крайнодесните се смятат за

непримирими борци срещу ислямистите. В действителност те също са реакционен проект, който цели завръщане към племенната и религиозна архаичност. Този проект вече е реализиран в Русия. При това в два варианта - национално-консервативен (Путин) и ислямистки (Кадиров).

Много преди сексуалните издевателства в Кьолн, в чеченския град Грозни се стигна до масови нападения срещу жени, разхождащи се без забрадки. Млади мъже ги оскърбяваха, дърпаха ги, гавреха се с тях. Други кадировски ислямисти се разхождат из Грозни с джипове с тъмни стъкла и обстрелват европейски облечените жени и момичета с пейнтбол маркери. В подобни случаи руските медии не забелязват насилие. Защото това се случва във владенията на путиновия "пехотинец" Кадиров, а не в "еврогейския" Кьолн.

В прочутия роман на Карел Чапек "Войната на саламандрите" главният саламандър се среща с ръководителите на различни държави и им предлага "сътрудничество": "Заедно с нас вие ще разрушите вашия свят!".

Новите реакционни сили, включително путиновият истаблишмънт, европейските крайнодесни и ислямистите, искат едно: да върнат Европа към клерикалната архаичност, към племенната изолация, към авторитаризма и репресивен сексуален и семеен морал. Дори да враждуват помежду си, всички те се стремят да моделират европейските общества по свой образ и подобие, да им наложат своите правила и в крайна сметка да накарат европейците да им съдействат да разрушат космополитна, свободомислеща, демократична и толерантна Европа на 21-и век.

Ще им позволим ли?